

29/1958

In the Supreme Court of South Africa
In die Hooggeregshof van Suid-Afrika

APPELLATE

DIVISION).
AFDELING).

APPEAL IN CRIMINAL CASE.
APPEL IN STRAFSAAK.

(Ingaal)
GEFFREY

MSIZAZWE

Appellant.

versus/teen

THE

QUEEN

Respondent.

Appellant's Attorney
Prokureur van Appellant

Respondent's Attorney
Prokureur van Respondent

Pro Deo
Appellant's Advocate
Advokaat van Appellant

M.L. Benade

Respondent's Advocate
Advokaat van Respondent

J. Barkhuizen

(Leave w/d) Set down for hearing on:
Op die rol geplaas vir verhoor op:

Wednesday, 24 Sept. 1958

1.3.5.7.10.

"A"

9.45 — 11.40 - (A.V.)

Appel van die hand gewys.

Schreiner, W.H.R. Steyn,
Beyers, van Blerk, en
Price (w/d)

R/A

Meloite

Triffis 30/9/58.

Record

IN DIE HOOGGEREGSHOF VAN SUID-AFRIKA.

(APPÈLAFDELING.)

In die saak tussen:

GEOFFREY MSIZAZWE

... Appellant.

en

DIE KROON

... Respondent.

Voor: Schreiner, Wn.H.R., Steyn, Beyers, Van Blerk, A.R.R.,
en Price, Wn.A.R..

Verhoor op: 24 September 1958. Gelewer op: 30 September 1958.

U I T S P R A A K .

VAN BLERK, A.R. : Die appellant het in die Witwaters-
randse Afdeling van die Hooggeregshof voor HIEMSTRA, R.,
en assessore tereggestaan op 'n aanklag van moord; maar
is skuldig bevind aan strafbare manslag en gevonniss tot
drie jaar gevangenisstraf en ses houe.

Na vooraf verkreeë verlof om te appelleer deur
die verhoorregter kom hy nou in hoër beroep teen die skul-
digbevinding op grond daarvan dat sy skuld nie bewys is
nie.

Die akte van beskuldiging voer aan dat appellant
op 15 September 1957, dit was 'n Sondag, naby Venterspos
vir Boinyana vermoor het. Dit was gemene saak dat 'n na-

turelleman, Boinyana, die dag aldaar doodgesteek is. Volgens die mediese getuienis het die oorledene 'n steekwond van ongeveer ses na sewe duim diep een en 'n half duim bokant die sleutelbeen in die nek gehad.

Afgesien van die opset om dood te maak was die eintlike kwessie in geskil of appellant die dader was. Dit blyk uit die getuienis dat op dié betrokke Saterdag die oorledene en die Staatsgetuies, wat almal, insluitende die oorledene, van die mynkampong op Venterspos was, na die natuurlike hutte op die plaas van Jardine by Venterspos gegaan het waar daar 'n bierdrinkery was.

Dit was toe oorledene teen die late van die dag op pad terug was van die plaas na die kampong dat hy doodgesteek is. Namens die Staat is die getuienis aangevoer van Klaas Jubilee, Lapine Lebang, George Ndobe en Fanie Caluza aangaande die gebeure wat gelei het tot die dood van die oorledene.

Volgens Klaas en Lapine het die oorledene saam met hul twee in 'n voetpad geloop terug huiستoe en 'n groep ander naturelle, Bacas, teegekom. Klaas sê hy het gesien dat die appellant wat ~~agter~~ ^{onder} die groep Bacas was, oorledene met 'n mes net bokant die tepel aan die linkerbors steek,

alhoewel hy lateraan in sy getuienis weer sê:

" I did not see the actual blow, I saw the ac-
" cused take a step back and the deceased came
" bent over forward holding his chest."

Lapine sê ook appellant was een van die groep Bacas en toe
hul by die Bacas kom het een van hul die oorledene geroep.

Hy verklaar verder:

" Terwyl hy (appellant) daar met hulle (die Ba-
" cas) praat, het een van agter gekom en hom met
" 'n mes probeer steek. Ek het gehoor een sê
" 'Nee moet hom nie steek nie, ons ken hierdie
" man". Toe het die oorledene weer vir ons ag-
" tervolg en terwyl hy na ons toe ~~was~~kom het 'n
" man met 'n mes gekom en hom hier in die linker-
" skouer gestee. Dit was die beskuldigde."

George en Fanie gee glad 'n ander relaas van die
gebeure. Volgens George was daar twee groepe naturelle op
die pad terug kampong toe. Hy en Fanie was in die een
groep en Klaas en Lapine in die ander groep. Op 'n vraag
wat gebeur het op pad huistoe antwoord hy soos volg:

" Ons het gegaan en op pad na die kampong het
" ons vertoef en vir ander van ons vriende gewag
" om op te kom. Toe het 'n groep ander Bacas -
" dit is die groep waaraan die twee Kroon getuies
" behoort het, asook die oorledene was onder daar-
" die groep - hulle is by ons verby; 'n hele ent
" van ons af het hulle die beskuldigde teegekom;
" die beskuldigde het 'n fiets gery; dit het vir

" my voorgekom asof die beskuldigde deur die
" groep mense gery het om verder te gaan; hulle
" het daar met hom iets gepraat; toe hoor ons
" een uit die groep 'n geluid maak; die groep
" het uitmekaar gespat; toe hardloop ek daar-
" heen; toe ek daar kom toe was die beskuldigde
" nie meer daar nie; hy was toe weg. Die oorle-
" dene het nog gestaan, maar ek het gevind dat
" hy beserings gehad het aan sy linker-sleutel-
" been (aangedui); ek het sy maats geroep en ge-
" sê hulle moet hom neem. Dit is al wat ek weet
" van die saak."

Fanie praat ook van twee groepe. Hy en George
was by die een groep en op pad huistoe is die ander groep,
dit was Tswanas, waaronder Klaas en Lapine was, by hul ver-
by, terwyl appellant in die teenoorgestelde rigting aange-
kom het. Hy sê:

" Toe sien ek die beskuldigde kom uit vanaf die
" kampong af en hy kom die Tswanas tegemoet; die
" beskuldigde is tussen die Tswanas in; toe hoor
" ek van die Tswanas skree 'hy het my beseer';
" die beskuldigde is toe verby en hy het in ons
" rigting gekom; hy het by ons gekom, en ons het
" vir hom gevra 'hoekom het daardie man geskree',
" maar hy het ons geen antwoord gegee nie."

'n Mynpolisieman, Shadrack Gwabavu, verklaar dat
hy die volgende dag in die kamer wat appellant saam met an-
der in die kampong bewoon 'n mes gekry het. Die mes was in
'n gramofoon wat aan appellant behoort en die gramofoon was

op laasgenoemde se bed.

Appellant se getuienis is 'n alibi. Hy sê hy was die voormiddag op Jardine se plaas maar het al weer gedurende die middag-etensuur teruggekeer na die kampong, waar hy gebly het tot hy die nag 12-uur gearresteer was. Hy sê hy was aan die polisie uitgewys deur Lapine wat toe die opmerking gemaak het dat appellant na die persoon wat die daad gepleeg het lyk. Appellant ontken dat die mes wat die volgende dag in sy kamer gevind sou gewees het aan hom behoort.

Die Hof a quo het bevind dat appellant wel op die toneel van die misdaad aanwesig was en verwerp sy verweer van alibi en met betrekking tot die vraag of appellant die persoon is wat die steekwond* toegedien het, sê die geleerde verhoorregter:

" There is no reason why we should reject the
" evidence of Klaas and Lapine that the accused
" had a knife in his hand and that he stepped
" back from the deceased and that the deceased
" then had a wound in his neck."

Mnr. Benade, namens appellant, het klem gelê op die uiteenlopende verhale van die getuies Klaas en Lapine aan die een kant en George ondersteun deur Fanie aan die ander kant, 'n uiteenloopenheid wat ^{duidelik} ~~adellik~~ blyk uit die

voorgaande verwysings na hul getuienis. Ook het Mnr. Bena-
de die teenstrydighede in die getuienis van die getuies
onderling benadruk. Die Hof a quo het egter met inagneming
van die bestaan van hierdie verskille die getuienis van
Klaas en Lapine aanvaar en bevind dat appellant wel teen-
woordig was op die toneel van die misdaad terwyl hy 'n mes
by hom gehad het, 'n ^{waarteen} Bevinding, ~~wat~~ myns insiens nie be-
swaar ~~teen~~ ingebring kan word nie. Weliswaar het die ge-
leerde Regter in die redes vir uitspraak verkeerdelik ge-
meld dat ook Lapine getuig het dat appellant met 'n mes in
sy hand van oorledene teruggestaan het en dat laasgenoemde
toe 'n wond in sy nek gehad het, terwyl dit net Klaas was
wat so getuig het. Ek is egter van mening dat dit nie 'n
mistasting is wat afding ^{aan} ~~aan~~ die gevolgtrekking waartoe
die Hof a quo geraak het nie.

Dit moet appellant gelyk gegee word dat, ^{'n bevinding} ~~geen~~
(op die getuienis) (dat enigeen van hul)
van die Staatsgetuies gesien het dat appellant die persoon
is wat die steek toegedien het nie, ^[geregverdig sal wees nie,] ~~en~~ as die saak teen ap-
pellant op die getuienis sover behandel berus het, dan sou
myns insiens dit nie bo redelike twyfel bewys gewees het
dat appellant die persoon is wat die steek toegedien het
nie. Maar nou het die Staat bewys aangevoer ingevolge art.

250 van die Strafproseswet, 1955, dat appellant by die afsluiting van die voorlopige verhoor, na die gebruikelike waarskuwing deur die Magistraat aan hom gerig was, die volgende verklaring gemaak het, naamlik: "Ek het die man be-seer, ons het baklei." Appellant ontken dat hy so'n verklaring gemaak het en sê dat hy en die tolk nie mekaar kon verstaan nie. As dit so was sou die voor die hand liggende ^{daarvoor} rede, wees dat die tolk nie appellant, wat 'n Baca is, se taal magtig was nie. Hy sê hy het in die vorm van 'n wervraag aan die Magistraat gesê:

" If I had injured this man, for what reason
" would I have injured him. I should have a
" reason."

Verder aan in sy getuienis stel hy op twee ander maniere die wyse waarop hy sy vraag by die geleentheid sou gestel het, maar dit is ~~xxx~~ m.i. versoenbaar met die eerste. As gevolg van die ontkenning dat die verklaring gemaak was, het die tolk, wat by die voorlopige verhoor appellant se getuienis ^{getolk} ~~vertolk~~ het, getuienis afgelê vir die Staat. Hy het in hoofverhoor verklaar dat hy die appellant se taal verstaan en appellant se verklaring korrek oorgetolk het aan die Magistraat. Die tolk is nie gekruisvra oor sy kennis van die Baca-taal en sy bevoegdheid as tolk in die on-

derhawige geval nie, terwyl dit 'n punt was wat juis deur die verdediging pertinent in geskil gebring is. Die verhoorhof het bevind dat die tolk nêre 'n fout gemaak het nie, en dat wat die Magistraat neergeskryf het die juiste verklaring is wat appellant gemaak het. Dit is 'n bevinding waarvoor daar ruim regverdiging te vinde is in die klaarblyklike bevoegdheid van die tolk blykens die feit dat hy bevredigend die getuienis van die twee Baca getuies tydens dieselfde voorlopige verhoor moes ^{ge-}vertolk het. As die twee getuies se getuienis nie korrek voor die Magistraat ^{ge-}vertolk was nie, dan sou ongetwyfeld die kwessie geopper gewees het toe hul weer by die verhoor getuig het; maar daar was geen sprake van kritiek van so'n aard teen die tolk ingebring nie. Die enigste afleiding is dat die twee Baca getuies se getuienis voor die Magistraat enersluidend met dié voor die verhoorhof ^{ge-}vertolk is. En die tolk wat die Bacas se getuienis in die verhoorhof ^{ge-}vertolk het se bevoegdheid was nie in twyfel getrek nie.

Die feit dan dat appellant hierdie verklaring gemaak het laat geen ruimte vir 'n redelike twyfel dat hy die persoon is wat die ^{doodslag} ~~moord~~ begaan het nie.

Die appèl word van die hand gewys.

P. J. van der Merwe

A.P. v. Wyk.
Judgment.

Is die beskuldigde die enigste van die getuies hier wat Bacca gepraat het ?---Nee twee van die getuies was rasgenote van die beskuldigde en twee was Tswanas.

MNR. LUBINSKY : Dit is my saak Agbare.

(Counsel address the Court in argument.)

J U D G M E N T.

18. 2. 1958.

HIEMSTRA, J. :

The accused is charged with murder. There
10 were four Crown witnesses speaking of the events
which led to the death of the deceased. The deceased
received a stab wound in the neck which wound pene-
trated six inches and was the cause of death. Two
Crown witnesses give one version which is reasonable
and the two others give an entirely different
story. It appears that at the scene of the stabbing
there were two groups of natives. The one group was
sitting or standing, whereas the other group was
approaching. The first two Crown witnesses, Klaas
20 and Kapine, were in the group that was coming along -
they were Tswanas. Klaas and Kapine say they left
the compound at Venterspost, where they then lived,
in the afternoon of the 15th of September. They
say they proceeded to the native huts on the farm
of a certain Mr. Jardine where they spent the after-
noon and where they had some beer. They say that
they returned about six o'clock and on their way to
the/...

Judgment.

the compound they met a group of Baccas - The Baccas are a native tribe living in the Eastern Province -. Klaas says that the deceased, who was walking with him and Kapine, stopped to talk to the Baccas; he and Kapine, however, went on and he then looked back to see whether the deceased was coming. He said that without any provocation at all the accused then stabbed the deceased. Under cross-examination he said that

10 he did not see the actual stabbing but what he did see was that the accused drew a knife and that Kapine ran away when he saw the knife. He saw the accused take a step back, and the Deceased came forward holding his breast and that he then had the stab wound.

Kapine said that there was some trouble between the two groups and that the group of Baccas said to the other group "Do you want a fight?" He also said in examination-in-chief that the accused

20 stabbed the deceased once on the shoulder. In cross-examination he admitted that he did not see clearly what happened, but he did say that he saw the knife clearly in the hands of the accused and that immediately after that he saw that the deceased had the wound.

The other two witnesses, namely George and Caluza, who are Baccas, give evidence to the effect that they were also at the huts on Mr. Jardine's farm. ^{George} says that on their way back

30 to the compound they waited for some further friends to come along and while they were still so waiting/...

Judgment.

waiting the two witnesses, Klaas and Kapine, and the deceased came along; he says the accused was not among ~~his~~, the witness', group but he was riding on a bicycle - It seems that the group of Baccas tried to prevent the accused from going through their group - he, George, then saw the group of Baccas separating when the accused tried to ride through the group; he then saw the deceased standing there with a stab wound in his shoulder or in his neck.

10 The witnesses are not definite as to where the wound was but all of them place it very close to the clavicle on the left shoulder.

Caluza gives a version very much the same as George; he says he saw the accused riding on his bicycle from the compound and he saw him going into the group of Baccas; he then heard someone shouting "He has injured me"; he says that some one asked the accused what happened and that the accused gave no answer.

20 The evidence for the Crown is further supplemented by the fact that on the form which is completed after the end of the preparatory examination, the following is entered as having been said by the accused: "Ek het die man beseer, ons het baklei". The accused that he made this statement, and the magistrate who presided at the preparatory examination and the interpreter who interpreted in the magistrate's court were called. The magistrate was positive that this was the answer he had received from the interpreter after the charge was put to the accused through

30 the interpreter. The interpreter could not remember

the/...

Judgment.

the precise answer but says that if that was the answer recorded by the magistrate, then that was the answer of the accused.

A further piece of evidence is that a knife, apparently belonging to the accused, was found in the gramophone of the accused.

The accused's evidence was a complete denial. He says that he was at the huts on Mr. Jardine's farm but this was in the morning of Sunday the 15th of September; he denies that he was there in the afternoon and he denies that he was anywhere near the scene of the stabbing; he denies that he came from the compound on his bicycle; he does admit that he possesses a bicycle; he says that he knows nothing about the knife and he also denies that he gave the answer in question as recorded by the magistrate.

It was contended that the Crown had not proved its case. The Court is of opinion that the fact that four witnesses all swear that they saw the accused at the scene of the stabbing cannot be ascribed to a mistake in identification. We find no reason to reject the evidence that the accused was at the scene of the crime. We therefore reject his denial when he says he was not there.

The question is whether the accused inflicted the fatal wound. There is no reason why we should reject the evidence of Klaas and Kapine that the accused had a knife in his hand and that he stepped back from the deceased and that the deceased then had a wound in his neck. We do not think that the discrepancies in the evidence are such that the evidence must/...

Judgment.

must be rejected entirely. Minor discrepancies are natural, but there is one major discrepancy in that Klaas and Kapine deny that they saw the bicycle; they say the accused was not on a bicycle. The Crown suggested that the Court must find that the accused was on a bicycle because that supplies a motive, the motive being that the accused was stopped from going through the group with his bicycle. We do not think it is necessary to find as a fact that the accused

10 was there on a bicycle or not. We think it is sufficient to find that the accused was there. Furthermore we do not accept that the interpreter in the magistrate's court made a mistake. He was an interpreter who interpreted right through the preparatory examination, and we think it impossible that he made a mistake when he gave the answer: "Ek het die man beseer, ons het baklei". Then there is the evidence that the knife was found in the room of the accused. We therefore find that the accused stabbed the de-

20 ceased.

We do not think that the Crown has proved that there was intention to kill and we therefore find the accused guilty of culpable homicide.

 (The accused admits his previous convictions).

SENTENCE/....